

Staffansvisan I. Efter en gammal uppteckning i Andrarum, sannolikt omkr

1850.

1

Sankt Staffan han rider sina hästar till vanns.

Vaka med oss julenatt.

Då såg han en stjärna, som lyste så grannt.

Vake Herren med oss alla.

Den stjärnan hon lyste över Betlehems stad;

Dock mest över huset där barnet var.

Staffan sig in för Herodes mände gå:

"I natt är född en konung, som är större än du."

"Är här väl någon konung, som är större än jag,

Så flyger den hanen upp från fatet och gal."

Den hanen han var stekter och lagder uppå fat

Han baskade sine vingar, så högt som han gol.

Herodes han slog sina handskar i bord.

Sen reser han sig upp från sin kongelige stol.

2

Herodes han gångar sig till stallet då ner,

Där skådar han uppå de fålarna tre.

Han klappar den brune, han stryker den grå,

Den gule den lägger han guldsadelen uppå.

Sen rider han sig utåt vägena fram.

Där möter han Vår Herre, så gammal en man.

Säg vart skall du rida så strideligen fram?"

"Jo, rida jag skall till Betlehems stad."

Säg, vad skall du göra uti Betlehems stad?"

"Förråda Vår Herre så litet ett barn."

Det plägar väl att vara en gammal mans sed,

Att när som två tala, så sätta de sig ned."

3

Vår Herre han satte sig till jordena ned.

Solen och månen han skapade därvid.

"Nu haver jag skapat två så dägeliga ting,
Skapa du nu två lika och ställ dem däremot."

Herodes han satte sig till jordena ned.

Ormar och slangar han skapade därvid.

"Nu haver du skapat två så gruveliga ting,
Men du kan varken giva dem liv eller and."

Vår Herre han räckte ut sin mildrika hand,

Så gav han dem liv, men slätt ingen and."

Herodes han svingade sin gångare omkring.

Så red han tillbaka i trav och i spring.

Nu ha vi sjungit visan från början till slut.

Så önska vi Eder alla en fröjdefull jul.

//fr. Svenska folkminnen 1928 sid. 33.

Staffansvisan tv II. Andrarum.

Sankt Staffan han var en stalledräng, en stalledräng.

Han vattnade sina fålar fem.

I ra, i ra, sjung fallerallara.

Kom gossar låt oss lusteliga vara.

En gång jul om året bara.

Sjung falleralla, ralla, ra.

De två de voro svarta, ja svarta

De voro så smala och smärta.

De två de voro vita, ja vita.

De voro varandra så lika.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3934

57

Den femte den var apelgrå, ja apelgrå.

Den rider själve Staffan på.

Gubben hette Joakim, ja Joakim,

Han bjöd oss alla stiga in.

Gumman hette Sara, ja Sara.

Hon bjöd oss av det klara.

Sonen hette Lasse, ja Lasse.

Han bjöd oss in på kaffe.

Dottern hette Anna, ja Anna.

Hon bjöd oss öl av kannan.

Drängen låg i bänken, i bänken.

Han väntade på skänken.

5

* Majvisan. Andrarum.

7

God afton om ni hemma är.

Maj är välkommen.

Förlåten om vi väcka er.

Sommaren är så ljuvlig för ungdommen.

Nu komma vi uti er går.

Och fråga om vi sjunga får.

Ty bära vi nu maj i by

Och prisa den med sånger ny.

Den lilla lärkans ljuva klång

Går upp i skyn med majesång.

Välkommen är maj månads tid.

Gud signe denna sommar blid.

Förläna oss ett ymnigt år.

8

Bevara både hus och går.

Stark humle häng på stängerne,

Så ~~klax~~ besk malört på ängarne.

Giv mjölk och smör och osten söt,

Till läkedom mat, ljus och gröt.

Låt hönan värpa ägg på fat

Till pannkakor och äggamat.

Nu sätta vi löv i edert tak,

Det skall ni se i morgondag.

God natt och tack det skall ni ha.

För gåvan den var ganska bra.

Om gåvor uteblivit, sjöngs i stället:

Så ligg o ligg du lade stud.

9

Maj är välkommen.

Må lus o leppor äda dig ud.

Sommaren är så ljuvlig för ungdomen.

Nötrim från Andrarum.

10

1. A. Nötter i min hand.

B. Sänd dem till mig.

A. Vem ifrån?

B. Min bästa vän

A. Vem är det?

B. Jo det är (namnet), så är det jämnt.

A.

2. Opp o ner på prammen.

B. Ölla gyngana i dammen.

A. Hur många va de?

3. A. Nötter i min lomma.

B. Du ska bli min gumma.

A. I hur många år?

4. A. Nu ä de jul.

B. Då får du gå te me.

A. Hur många gånga?

5. A. Min so lackar te sköven.

B. Min lackar ätte.

A. Hocked trä söver hon onner?

B. De bästa där e?

A. Hocked ä de?

(Uttrycket laskar i min uppteckning av motsvarande nötrim från Stoby synes mig mera "målande" och betecknande för suggans sätt att ta sig fram).

6. A. Ja bor ve slumpen.

B. Käringen ligger i sumpen.

A. Hur många år?

Jky påminner mig att det första nötrimmet
i Stoby hade följande lydelse:

A. Ja kinned må stumpen!

B. Käringen kumlar i sumpen.

A. Hur många jingd?

Ordspråk m. m. från Andrarum.

De ä som o bära päregröd i bastarobj i Lyngse (Lyngsjö)

12

Sädesärlan,

Fåraskällan,

Stenskvättan,

Sädesskäppan

Följas åt.

Gal göken första gång på bar kvist,

Blir grödan och skörden god förvisst.

Men gal han på lummig gren,

Blir den både mager och klen.

Den som rör lärkans ägg,

Ska hänga på fans ~~rygg~~ vägg.

Den som rör små fåglars unga,

Ska sitta på den ondes tunga.